

det største Lasterum, og der skulde jo ved denne Bestemmelse af Skibet naaes Noget; der skulde jo, om muligt, tænkes paa at bringe Passagerer frem og tilbage, og der skulde jo tænkes paa at tilbyde Indenrigsministeriet at sende hvad Ladning, der maatte ønskes, derop. Med Hensyn til Ladning derfra maa jeg paa det Bestemteste protestere derimod; vi kunne ikke godt lade vore Drlogsmænd med islandiske Producter. Hvorvidt det, at medtage Passagerer og Gods kunde bøde paa Udgifterne, det veed jeg ikke, det har jeg intet Begreb om; i det Hele taget er den Sag kun aldeles skibsmæssig udkastet hos mig, og jeg har heller ikke corresponderet med Indenrigsministeren derom. At gjøre en Indskrænkning i det for Fregatten Tordenstjold bestemte Logt maa jeg modsætte mig; jeg antager, at den paatænkte Tour er den korteste Tour, man bør sende et saadant Skib. Det er en gammel Erfaring, at de korte Touren ere forholdsviis de kostbareste, af den simple Grund, at Eqpiperingen og Desarmeringen skulle finde Sted alligevel. Naar man sender et saadant Skib ud, maa man virkelig, foruden at vøe Officerer og Mandskab, have til Hensigt at naae eet eller andet Maal; hvilket Maalet i dette Tilfælde er, finder jeg mig ikke foranlediget til i dette Dieblik videre at omtale, men ringere end 4 Maaneder kan man ikke godt lade denne Tour være. Jeg vilde derfor foreslaae, at det blev ved den Sum af 10,000 Rbd., som nu er opført til Udrustninger, og at det ærede Thing vil lade det beroe ved denne min Udtalelse, idet jeg for mit Vedkommende lover at søge at imødefomme Thingets Ønske ved, om muligt, paa Expeditionen til Island at sende et Dampskib istedet for en Brig, og forsaavidt det skulde vise sig, at der fremkom en Underbalance i denne Conto, saa maatte det betragtes som en Dpoffrelse, der var gjort for et saadant Forsøg, og det vil naturligviis blive Gjenstand for en Tillægsbevilling. Jeg skal kun tilføie, at det naturligviis under ingen Omstændigheder kunde finde Sted, hvis Coniuncturerne til Foraaret skulle gjøre det nødvendigt at beholde vore Drlogsdampskibe her ved Kjøbenhavn.

Ordføreren: Efter den ærede Marinesministers Udtalelse troer jeg ikke, der for Thingets

Vedkommende er videre at gjøre, end at bevilge den Sum, der er forlangt til Øvelsesrustninger. Det kan vel være, at den vil blive overskredet, naar baade Fregatten skal seile i 4 Maaneder, og der tillige skal udrustes et Dampskib istedet for et Seilskib til at besøge Færøerne og Island. Hvorvidt det skulde være muligt at indskrænke Fregattens Logt, er Noget, jeg i dette Dieblik ikke kan udtale mig om, navnlig af den Grund, at den ærede Minister har fremhævet, at det ikke alene skulde være et Øvelsestogt, men at det tillige var forbundet med en bestemt Sendelse, hvorom den ærede Minister dog for Dieblicket ikke har fundet sig foranlediget til nærmere at udtale sig. Jeg kan altsaa slet ingen Mening udtale om, hvorvidt en Tid af 4 Maaneder skulde være nødvendig. Forøvrigt har jeg opfattet Forhandlingerne, der have været i Udvalget om denne Sag, saaledes, at det netop var ham magtpaaliggende, at netop denne Sum ikke maatte overskrides, men at, dersom Sendelsen af et Dampskib til Island og Færøerne skulde gjøre nogen større Udgift nødvendig, saa vilde man ikke i den Henseende lægge Regjeringen nogen Banskfelijkheid i veien. Hvad de øvrige Punkter angaaer, saa er det egentlig kun om eet Punkt, der hersker nogen Dissens, og det er med Hensyn til det Beløb, der er forlangt til Ministeriets Understøttelseskasse. I en vis Henseende er dog Ministeriet og Udvalget fuldkomment enige; Ministeriet anerkjender nemlig paa den ene Side, at Udvalget har Ret i sit Forlangende, og Udvalget anerkjender paa den anden Side, at det maatte være behageligt for Ministeriet at have større Summer til sin Naadighed; men man har dog ikke kunnet tilraade Thinget at bevilge et høiere Beløb; thi dersom man gjorde det her ved Marineministeriet, saa vilde man ufeilbarlig komme til at gjøre det Samme med de andre Ministerier, og dersom man i det Hele taget vilde gjøre det til Regel, at ethvert Ministeriums Understøttelseskasse skulde være saa rigeligt doteret, at Ministeriet ikke behøvede at komme i det Tilfælde, at det maatte afvise værdige Trængende, saa maatte man komme til at gaae en heel Deel videre, end det oprindelig var tilsigtet. I Udvalgets Fleertal — og saavidt